

איך הוא הסתבך בתאונה. בצבא הוא היה נהג של מפקד חטיבת שריון, ואף פעם לא היה מעורב בתאונה. הוא היה נהג זהיר מאד.

"רק יומיים לפני התאונה הוא קנה את הג'יפ", מספר האב, יחזקאל, "והיה מאד מאושר. כשהיינו אצלו בבית-החולים, הוא רצה לדעת כל הזמן לדעת מה שלומו של הרצל, אבל לא סיפרנו לו. עד שיתאושש וירגיש יותר טוב. הוא סיפר לנו שבזמן התאונה הוא לא ראה את השרשרת, כי לא היה די אור בכביש, ופתאום זה קרה והוא לא הספיק להגיב."

גם אבי רמתי ביקר אצל דויד פטאו

ניסה, בהופעה מתחדשת בטלוויזיה, בתוכנית עלי כותרת, להתנער מאחריות למותו של הרצל עטיה. לדבריו, אמצעי-הזהירות שנקטו במחסום הקטלני — היו מספיקים בהחלט. הוא טען ורמז כאילו היתה זו פרובוקציה מכוונת ומתוכננת היטב מראש.

"יש לי עדויות על כך", הצהיר ראש-העיר, שהסתמך על עדויות של חרדים כאילו ניראו נוסעי הג'יפ כבר מחצית השעה לפני התאונה, כשהם ממתינים סמוך למחסום. דוברי המישטרה תומכים בגירסה זו ואף חוקרים נמרצות כדי לאשר אותה, שכן גם מצבם אינו נוח. שומר-החוק עברו על החוק כאשר הציבו את המחסום. בניגוד להמלצתו של היועץ-המישטרי

של כ-50 קילומטרים בשעה. שני מחסומי המישטרה היו מוצבים באמצע הכביש, כשהם יצאו השרשרת שהיו מחוברות לעמודים שעל המידרכות. מכונית הווקסהול חתה ממש באמצע הכביש, לפני המחסום מים לכיוון צפון, והשוטר כלל לא העיר נהג הג'יפ בכלל ראה משהו. זה היה רק את החלק האחורי של מכונית הווקסהול, שנעלמה מהמקום מייד לאחר התאונה. הג'יפ פגע בשרשרת במסלול הימני, בין מכונית הווקסהול ובין המידרכה, ומעוצמה המכה נעקר אחד העמודים.

"בערך חצי-שעה לפני התאונה הגיעה למקום מכונית לארץ, שנהגה ירד וניסה לסלק את המחסום. השוטר מיהר לגשת אליו, והבתור הסתלק במהירות. באותו זמן היתה השרשרת עדיין רפוייה, וכמעט נגעה בפני הכביש. אבל השוטר, בעזרת כמה חרדים, מתח את השרשרת היטב, עד לגובה של מטר מעל לגובה פני הכביש."

מרדכי אסולין, אף הוא ידידו של הרצל עטיה, מספר: "עברתי בערך בשעה עשר וחצי ברחוב השומר כדי להחזיר מישתו הביתה, ורק בגלל שראיתי אנשים עומדים בצומת, האטתי את המהירות. אחרת, גם אני הייתי נתקל בשרשרת. לא ראיתי את השרשרת בכלל, המקום היה חשוך. שרשרת הברזל והמחסום ששמו קץ לחייו של הרצל עטיה הפכו תעלומה בפני עצמה, שאת האמת לגביה תוכל לחשוף רק חקירה אובייקטיבית.

בן 5 שנים בלבד היה הרצל עטיה כאשר נפטרה אמו ממחלה מאירת. אביו מת קודם לידתו.

המישטרה פיברקה אליבי

דובר המישטרה טען כי מחסומי השבת, וכן השרשרת, היו צבועים בחוק בצבעים זרחניים וזהירים, אדום ולבן. הוא לא סיפר מתי בדיוק נצבעו המחסום והשרשרת.

"מייד אחרי התאונה" מספר פיני פרץ בן 16, שהיה עדי-ראייה לתאונה, "לקחתי את השרשרת והתבאתי אותה בתוך פחד ובל שביל שתהיה עדות. אבל ביום שבת, אחרי שמישהו כנראה הלשין למישטרה, הם באו והפכו את השכונה, עד שמצאו את השרשרת ולקחו אותה. השרשרת היתה חלודה ומגורדת כשלקחתי אותה, זבוקושי ראו בה, מקרוב, את הצבעים."

"השרשרת לא היתה צבועה כימעט" מספר אלי שמואל, אשר השתתף באותה תוכנית-טלוויזיה עם ראש-העיר אך לא ניתן לו להשלים את גירסתו. "וגם המחסום היה צבוע בשחור-לבן דהוי. לא היו שום צבעים וזהירים במחסום הזה בזמן התאונה. מי שטוען כך, משקר!"

"אבל מייד אחרי התאונה, בערך כרבע שעה, הגיעה פיתאום נידת, והשוטרים הציבו פנסים מנצצים לפני המחסום. הם התחילו להכין את האליבי שלהם. קצת יותר מאוחר, הם צבעו במהירות את המחסום ואת מה שנשאר מהשרשרת, והפעם המחסום באמת קיבל צורה יפה. כולו היה צבוע באדום-לבן זרחני וזולט, וניתן היה להבחין בו מרחוק. היה מזהים — לראות את היעילות שלהם אחרי האסון, אבל זה היה כבר מאוחר מדי, ומעורר סלידה. איך הם לא התביישו לעשות את זה? לנסות להסתיר את האמת? אפילו ברוסיה דבר כזה לא היה יכול לקרות. אולי רק אצל אידי אמין!"

עדים

לתאונה היו אלי שמואל (מימין) אשר, לדבריו, נצבע המחסום בצבעים זהירים רק אחרי האסון. אלי טוען כי הג'יפ נסע במהירות של כחמישים קמ"ש בלבד. פיני פרץ (משמאל), אף הוא עדי-ראייה, היה זה שסחב את שרשרת-המוות כדי להנציח את העדות המרשיעה, אך השוטרים מצאו את השרשרת אחרי חיפוש.

בבית-החולים. "דויד היה שקט מאד באותו ערב", הוא מספר, "והיה עצוב בגלל שלא הצליח למצוא את המפקד שלו מהצבא, שאליו נסע כדי לתת לו במתנה תמונת שמון. בבית-החולים הוא סיפר לי שהרצל שיכנע אותו לנסוע דרך רחוב השומר, והוא לא ראה את השרשרת. רק כשהגיעו מטרים ספורים לפני השרשרת, הרצל פתאום עצק לו, 'תיהרר!' אבל זה היה כבר מאוחר מדי. הוא זוכר רק שהתעורר כניידת, וזהו."

ראש-עיריית בני-ברק, ישראל גוטליב

תעלומת שרשרת המוות

דובר המישטרה מיהר להצהיר, אחרי האסון, כי באיזור היתה תאורה מספקת בשעת התאונה. הוא גם ידע לספר כי ג'יפ הלנדרובר האדום נסע במהירות של כ-80 קמ"ש, וזאת למרות שכלל לא נמצאו סימני בלימה על הכביש.

"שטויות" טוען אלי שמואל, אף הוא עדי-ראייה לתאונה המהרידה. הצומת היה חשוך, והג'יפ נסע במסלול הימני במהירות

חמיד עליז

זוכרים אותו חבריו, הן בשירותו הצבאי והן בבילויים המשותפים בדיסקוטקים.

הנהג דויד פטאו, נהג הג'יפ, ש' נפצע קשה בתאונה, היה נהג במישטרה הצבאית ונהגו של מח"ט שריון. והיה מוכר כנהג שאינו מסתכן.

משה מאור